

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg konstaterer, at vi altså ikke ved noget om, hvordan 24-års-reglen har påvirket antallet af tvangsægteskaber, for ministeren erkender, at man faktisk ikke rigtig kan vide noget om det. Jeg forstår også, at det er sådan, at man accepterer, at danske statsborgere ikke kan bo i Danmark med den, de måtte ønske at leve sammen med, som følge af 24-års-reglen, men det forstår jeg på svarene til hr. Jørgen Arbo-Bæhr at man så ikke har tænkt sig at føre statistik over. Jeg forstår endelig, at ministeren derudover mener, at 24-års-reglen uden tvivl virker. Det synes jeg ikke hænger helt sammen.

Kl. 13.40

Men det, man kunne gøre, hvis man virkelig ville undersøge, hvordan regeringens udlændingepolitik fungerer, var jo at tage de 61 sager, hvor vi ved der er blevet givet afslag på familiesammenføring på grund af mistanke om tvangsægteskaber. Så kunne man jo undersøge, hvad der er sket: Er tvangsægteskabet blevet gennemført uden for landets grænser, og har de unge lidt anden form for overlast?

Vil integrationsministeren være med til at undersøge det dér, hvor vi rent faktisk kan gøre noget ved det?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hr. Morten Østergaard ved det udmærket, for jeg har jo svaret på et spørgsmål, som er stillet af udvalget om netop det her, og vi har haft diskussionen mange gange: Nej, jeg vil ikke bryde den tavshedspligt og den fortrolighed, som de unge mennesker blev lovet, da de henvendte sig til Udlændingestyrelsen, nu Udlændingesservice, og meddelte, at det altså var et ægteskab, som de ikke ønskede at indgå, og derfor håbede og ønskede de et afslag på ansøgningen om familiesammenføring.

Den fortrolighed, som de er blevet lovet, vil jeg ikke bryde, for det vil stride mod en masse andre principper i vores retssamfund.

Morten Østergaard (RV):

Vi har altså en situation, hvor ministeren mener, det er hævet over enhver tvivl, at regeringens udlændingepolitik fungerer, på trods af at vi intet kan sige om, hvordan 24-års-reglen påvirker tvangsægteskaber, og på trods af at man ikke gør op, hvor mange mennesker der må bo uden for landets grænser, fordi de tilfældigvis er blevet forelsket i og har giftet sig med en udlænding. Man vil ikke engang gøre sig den ulejlig-

hed at tage fat i de sager, hvor vi ved, at der er tale om tvangsægteskab, og undersøge dem.

Så er det jo ikke rigtigt, hvad ministeren siger om, at man ville bryde fortroligheden. For det første kunne man jo givetvis undersøge det uden at kontakte de pågældende, og for det andet er det jo kun i en mindre del af de 61 sager, hvor der er givet afslag på familiesammenføring, at der er tale om fortrolighed. I langt de fleste af dem er der jo givet afslag med henvisning til, at de er nært beslægtede, og så er der jo ikke noget spørgsmål om fortrolighed. Her står det klokkeklart i afgørelsen, at afslaget er givet på grundlag af en formodning om et tvangsægteskab, fordi det er et ægteskab mellem nært beslægtede.

Så spørgsmålet er: Vil ministeren undersøge dér, hvor man kan, om regeringens politik virker over for tvangsægteskaber? Eller vil man fastholde at holde kikkerten for det blinde øje?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Regeringen har ikke kikkerten for det blinde øje. SFI har lavet en kvalitativ undersøgelse, og jeg vil foreslå hr. Morten Østergaard at gå ud og tale med især de unge piger om de muligheder og den beskyttelse, som 24-års-reglen giver dem.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for et sidste spørgsmål.

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at vi endelig har fået skåret ind til benet i denne meget lange diskussion om, hvorvidt regeringen vil undersøge, hvordan effekten af udlændingepolitikken er på tvangsægteskaber. Det vil man ikke.

Det er ikke, fordi man ikke kan, det er ikke, fordi det juridisk set ikke er muligt, og det er ikke et spørgsmål om fortrolighed. Det er et spørgsmål om, at man ikke ønsker at vide, om man har haft held til at bekæmpe tvangsægteskaber, og det synes jeg er fantastisk ærgerligt, for i virkeligheden er der et stort behov for, at vi ikke bare forhindrer familiesammenføringer med 24-års-reglen og med afslag, som er baseret på formodningsregler osv., men at vi gør noget direkte over for tvangsægteskaber, så vi også forebygges, at de mindre søskende og andre kommer ind i dem. Det er fantastisk ærgerligt, at regeringen gemmer sig bag tal fra Danmarks Statistik, som på ingen måde kan retfærdiggøre